

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	23. januar 2001

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Trafikministeriets notat om regeringens svar på Kommissionens åbningsskrivelse af 14. november 2000.

Trafikministeriet

Dato : 22. januar 2001
J.nr.
Deres ref. : 120-16
Sagsbeh. : 400.C.2-0
: HB

Notat til

Folketingets Europaudvalg om regeringens svar på Kommissionens åbningsskrivelse af 14. november 2000

Sagen omhandler spørgsmål om den danske gennemførelse af direktiv 91/439/EØF om kørekort

Europa-Kommissionen har i en åbningsskrivelse af 14. november 2000 anmodet den danske regering om at svare på Kommissionens opfattelse af, at de danske kørekortregler om kørekort til erhvervmæssig personbefordring ikke er i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, i direktiv 91/439/EØF (2. kørekortdirektiv), hvoraf det fremgår, at de kørekort, medlemsstaterne udsteder, skal anerkendes gensidigt, og denne gensidige anerkendelse skal ifølge EF-domstolen ske uden nogen form for formaliteter.

Sagen drejer sig om en svensk statsborger med bopæl i Sverige, der har klaget over, at selvom han er indehaver af et svensk kørekort til kategori D (stor personbil), kan han ikke få lov til at udføre erhvervmæssig personbefordring i Danmark uden først at have bestået en supplerende køreprøve.

De nationale regler går i korthed ud på, at der ved udførelse af erhvervsmæssig personbefordring stilles krav om, at føreren er indehaver af et dansk kørekort med påtegning om erhvervsmæssig personbefordring (en national kode).

Dette krav gælder for alle, der vil udføre erhvervsmæssig personbefordring i Danmark med et dansk indregistreret kategori D køretøj (stor personbil).

For at opnå kørekort til erhvervsmæssig personbefordring i Danmark til stor personbil stilles der krav om, at ansøgeren er fyldt 21 år, at den pågældende har kørekort til kategori D (stor personbil), at den pågældende opfylder helbredskravene for gruppe 2 førere (de tunge køretøjer), at den pågældende ikke har udvist strafbare forhold, som begrunder nærliggende fare for misbrug af stillingen eller erhvervet, og at den pågældende består en særlig køreprøve, der underkastes en strengere bedømmelse end de almindelige køreprøver.

Kørekort til erhvervsmæssig personbefordring udstedes for en femårig gyldighedsperiode, hvilket har baggrund i ønsket om at sikre, at førere, der udfører erhvervsmæssig personbefordring, til stadighed er i besiddelse af tilfredsstillende helbredsmæssige og vandelsmæssige kvalifikationer.

Baggrunden for at stille de omtalte skærpede krav til førere, der udfører erhvervsmæssig personbefordring, skal navnlig findes i selve erhvervets hovedformål - befordring af personer, der *ikke* har indflydelse på eller forudgående kendskab til førerens køreegenskaber, helbredsmæssige tilstand, vandelsmæssige baggrund mv. eller køretøjets tilstand i øvrigt.

Det er Kommissionens opfattelse, at medlemsstaterne kan fastsætte strengere krav (til samtlige eller visse kørekortkategorier), men sådanne strengere krav til køreprøver gælder imidlertid kun for de ansøgere, der aflægger køreprøve i den medlemsstat, der stiller disse krav. Både kravet om, at der skal bestås en yderligere køreprøve, og afslaget på at indrømme ret til i et bestemt &osla sh;jemed at føre køretøjer i en bestemt kategori, som kørekortindehaveren allerede har ret til at føre, krænker princippet om gensidig anerkendelse. Dette princip gælder uanset, om det oprindelige kørekort er erhvervet efter strengere nationale krav eller ej. Et afslag på at give indehavere af et kørekort til kategori D, der er udstedt i anden medlemsstat, ret til at udføre erhvervsmæssig personbefordring kan således ikke baseres på kørekortlovgivningen.

De danske regler i kørekortbekendtgørelsen kan efter Kommissionens opfattelse heller ikke begrundes i hensynet til almindelige offentlige interesser, f.eks. færdselssikkerheden. Sådanne foranstaltninger er berettigede, hvis de står i forhold til målet og ikke virker diskriminerende. Men i det foreliggende tilfælde kan indehavere af udenlandske kørekort, der allerede har ret til at føre køretøjer i kategori D, blive stillet over for kravet om at bestå en supplerende køreprøve for at opnå ret til at udføre erhvervsmæssig personbefordring (uanset deres tidligere køreuddannelse), mens kørekortindehavere, der erhverver deres kørekort til kategori D i Danmark, kan bestå prøven med henblik på at erhverve denne ret samtidig med prøven til det "normale" kørekort til kategori D. Dette synes at udgøre indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet ud fra bopælskriteriet.

Endelig indrømmes retten til at føre bestemte kategorier af køretøjer i kraft af kørekortlovgivningen. Dette aspekt skal holdes adskilt fra indregistreringen af køretøjer, der ikke er relevant i kørekortsspørgsmål.

Den danske regering er ikke enig med Kommissionen i dens opfattelse af sagen.

I den danske regerings svar til Kommissionen anføres, at Danmark gensidigt anerkender de kørekort, som medlemsstaterne udsteder, og at det danske krav om kørekort til erhvervsmæssig personbefordring ikke er omfattet af direktivet, da der ikke er tale om en egentlig kategori i direktivets forstand, men en udvidelse af de kvalifikationskrav, der i øvrigt stilles til en fører, der udfører erhvervsmæssig personbefordring. Retten til at udføre erhvervsmæssig personbefordring anføres ikke på kørekortet som en kategori, men anføres med en national kode. At der i den danske anvendelse af begrebet bruges sprogsformen "kørekort til erhvervsmæssig personbefordring", er begrundet i historisk tradition for denne form for tilladelse til at udføre erhvervet for erhvervschauffører. Det anføres videre, at det af hensyn til kontrollen med overholdelsen af kravet om de særlige krav, der stilles til erhvervschauffører, er det mest hensigtsmæssige, at opfyldelsen af kravet fremgår af kørekortet, der skal forevises politiet på forlangende.

Endvidere redegøres der i regeringens svar for begrundelsen for de særlige krav om kundskaber og undersøgelser af den pågældendes helbred og vandel og stillingtagen til eventuelle strafbare forholdes indflydelse på godkendelsen.

Derudover anføres i regeringens svar, at kravene ikke er diskriminerende, da kravene stilles `{{SPA}}` og har været stillet længe før gennemførelsen af kørekortdirektivet - overfor alle, der vil udføre erhvervsmæssig personbefordring i Danmark med dansk indregistrerede busser.

Endeligt anføres i regeringens svar, at kravet kun gælder udførelse af erhvervsmæssig personbefordring i dansk indregistrerede køretøjer.

Det bemærkes, at åbningsskrivelsen fra Kommissionen alene omtaler kravet om kørekort til erhvervmæssig personbefordring ved udførelse af erhvervmæssig personbefordring med kategori D køretøjer (stor personbil), men at problematikken er den samme med hensyn til krav om kørekort til førere, der på dansk område vil udføre erhvervmæssig personbefordring med en dansk indregistreret personbil og kørekort til kategori B. Sidstnævnte gruppe førere er f.eks. alle taxichauffører.